

Bypladser.

Vi fik byplads så snart, vi kunne finde rundt i byen. Jeg var den første bydreng hos Engelsk Beklædnings Magasin i 1911 på Østergade, 10 år gammel. Jeg skulle møde klokken 7 om morgen og feje og fyre op i en mægtig stor kakkelovn, så der var varmt til personalet kom klokken 8. Men den plads blev jeg træt af, fordi jeg hver morgen måtte samle de samme mønter op for gulvet på kontoret. Dem havde man ladet ligge, for at se om jeg var ærlig.

Der var pladser nok at få dengang, for husk på at alt skulle bringes ud. Jeg var en vinter hos en mælkehandler Petersen i Alderslyst. Som 12-årig fik jeg plads hos bager Sundborg. Her skulle jeg møde klokken 5-6 om morgen og også være der efter skole. Også om aftenen har jeg arbejdet dér, og så fik jeg aftensmad hos Sundborgs. Det var en god plads, og jeg fik rundstykker med rigtig smør på. Og hvis der var gammelt brød, så fik jeg en pose med i skole, som mine brødre og jeg kunne spise i lo-frikvarteret. Jeg blev hos Sundborg, indtil jeg blev konfirmeret. Også efter at jeg var kommet i lære, var jeg hos Sundborg om søndagen og bragte rundstykker ud.

Vi havde alle pladser både pigerne og drengene.

Fritid.

Jeg kan ikke huske, at vi legede. Vi var altid spændt for og skulle et eller andet. Dog vi fiskede meget dengang, og der var masser af brassener. Jeg kan huske, at min bror Finly og jeg sejlede op til Viborg-broen ved forårstide, hvor brassen gik op, og her fangede vi en hel bådfuld. Fiskene delte vi ud til de 14 familier i Længen. Jo, vi legede også som små oppe på rebslagerbanen på Chr.8's vej. Noget af det mest spændende for os knægte var at gå op til hesteslagteren i Remstrup gård og se en hest blive slået ihjel.

Men ellers havde vi ikke meget fritid. Der var altid noget, der skulle laves. Og i skolen sloges vi mere, end vi legede.